

ΡΩΜΕΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τέταρτός μας χρόνος είναι
κί' ἄρα πάλιν αἱ Ἀθήναι.

Ἔτος χίλια ὀκτακόσα κί' ὀγδοήκοντα ἑπτά,
περισσεύματα μεγάλα δίχως νᾶχουμε λεπτά.

Ὁ Ρωμῆος εἰς τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνῃ
κί' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κί' ὅποτε μοῦ καταβαίνῃ.
Συνδρομητᾶς θά δέχωμαι, — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μαγαχά ὅσας Ἐπαρχίας — καί ὅτ' Ἐξωτερικόν,
ἐπιστῆ καίροὺς πτωχείας, — τρέχει τό Ἑλληνικόν.
Συνδρομή γὰρ, κάθε χρόνο — φράγκαδῶδεκα καί μόνο,

γὰρ τὰ ξένα ὁμοῦς μέρη — δεκαπέντε καί ὅτ' ἔχει.
Ἄλλ' ἔδῳ συνδρομητᾶι — δὲν θά γίνωνται ποτὲ
κί' ὅσα φύλλα κί' ἂν κρατῆς — δὲν περνεῖς συνδρομητῆς.
Κί' οὐτε θέλω νταραβέρι — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καί συνδρομαί — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μέσ' ὅσων φόρων τὴν ἀντάρα — κί' ὁ Ρωμῆος μας μιά δεκάρα.

Ἐβδόμη τοῦ μηνὸς Μαρτίου
καί σάλος τοῦ Κοινοβουλίου.

Πενήντα, ἑκατό κί' ἑννέα
καί ἄλλα νταραβέρια νέα.

Ἄλλο πάλι ξαφνικό
κί' ἔγγραφο προδοτικό.

Ὅπισω σεῖς φαντάσματα κρυπτῶν μηχανογράφων,
κού εἰσθε μελανότερα τοῦ σκότους καί τῶν τάφων.
Ἀπέλθετε ὅσα τάρταρα τοῦ ζοφεροῦ κενθμῶνος,
βαστάζοντες τὸ ἔγγραφο ἐκεῖνο τοῦ Αἰῶνος,
μακρὰν οἱ ἀσυνείδητοι, μακρὰν οἱ συνωμῶται,
οἱ Ἐφιάλται τοῦ λαοῦ, οἱ μυσάροι προδόται.

Ἡ προδοσία κεφαλὴν ἀγέρωχον σηκώνει
κί' ἡλίου φαινότερον τὸ ἔθνος μας προδίδει...
περὶ αὐτοῦ κί' ὁ ἔγκριτος Αἰῶν μας βεβαίονει
καί τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖ κί' ἡ γλῶσσα τοῦ Λεβίδη.
Μά κί' ὁ Γεροκωστόπουλος τὸ λέγει καί τὸ γράφει
πῶς ὄντως μας ἐπρόδωσαν αἰσχροὶ μηχανογράφοι.

Τί ἔγγραφο προδοτικὸν ἐκεῖνο τοῦ Αἰῶνος!
μὰ τὸ σταυρὸ σηκώνεται τοῦ Ἑλλήνος ἡ τρίχα
κί' ὁ Φασουλῆς προτίθεται νὰ γίνῃ δολοφόνος,
διὰ νὰ κόψῃ τῶν δειλῶν συνωμοτῶν τὸν βῆχα.
Αὐτὰ δὲν εἶναι χωρατὰ, δὲν εἶναι φαντασίαις,
ἀλλ' εἶναι πράγματα σωστά καί εἶδος προδοσίαις.

Τί ἔγγραφο προδοτικὸν ἐκεῖνο τοῦ Αἰῶνος!
ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς ὅσον Ρῶμπολδ μᾶς προδίδει,
ἔμασκαρεύθη ὁ στρατός, τὸ στέμμα καί ὁ θρόνος,
τῶν δὲ γιγάντων ἡ φυλὴ κατήντησε σκουπίδι.
Καί μὴ φωνὴ ἀκούεται ἀπὸ τοὺς πατριώτας:
«κατάρτα καί ἀνάθεμα ὅσ' τοῦ ἔθνους τοὺς προδότας.»

Τί βλέπω!.. κάθονται σκυφτοὶ σ' ἓνα μακρὸν τραπέζι,
ὁ Ρῶμπολδ καί ὁ Τσάμπερλαιν καί πάμπολλοι Ἑγγλέζοι
κί' ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς μαζί μ' αὐτοὺς προδίδει
τοῦ ἔθνους τὴν ὑπόληψιν καθὼς καί τοῦ Λεβίδη.
ὦ αἰσχος! ὦ ἀπόγνωσις! ὦ θέαμα φρικτό!
μακρὰν μου, μαύρη Ἐριννύς, μακρὰν μου, Ἀληκτῶ!

Καί σύ, γλυκεῖα μου πατρίς, Ἑλλὰς πεφιλημένη,
χίλιαι φοραὶς ὡς σήμερα θά σ' εἶχε πουλημένη
τοῦ νῦν Πρωθυπουργεύοντος ἡ δολοφόνος σκεῖρα
ὅσον Ρῶμπολδ, ὅσον Τραούτεμπεργκ καί εἰς τὸν Κουρ-
[τοπάση,
μὰ ἓνα μόνο σ' ἔσωσε ὡς τώρα κακομοῖρα,
πού δὲν εὐρέθη ἀνθρώπος κανεὶς νὰ σ' ἀγοράσῃ.

